

Bryssel 19.11.2013
COM(2013) 794 final

2013/0403 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä 11 päivänä heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 sekä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 muuttamisesta

{SWD(2013) 459 final}
{SWD(2013) 460 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen yleinen tausta

Asetus (EY) N:o 861/2007 eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä hyväksyttiin 11. heinäkuuta 2007.¹ Asetuksella pyrittiin parantamaan oikeussuojan saatavuutta yksinkertaistamalla ja nopeuttamalla rajat ylittäviä, vähäisiä vaatimuksia koskevia oikeudenkäyntejä sekä vähentämällä tällaisista oikeudenkäynneistä aiheutuvia kustannuksia. Lisäksi asetuksella pyrittiin helpottamaan täytäntöönpanoa poistamalla välivaiheen menettelyt (eksekvatuuri), jotta tuomio voidaan tunnustaa ja panna täytäntöön muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, missä se on annettu.

Asetuksella otettiin käyttöön vaihtoehtoinen menettely sovellettavaksi kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen ohella rajat ylittävissä tapauksissa, joissa vaatimuksen arvo on enintään 2 000 euroa. Asetusta on sovellettu Euroopan unionissa (lukuun ottamatta Tanskaa) 1. päivästä tammikuuta 2009. Kyseessä on periaatteessa kirjallinen menettely, joka perustuu vakiolomakkeiden käyttöön ja jossa sovelletaan tiukkoja määräaikoja. Asianajajan käyttäminen ei ole pakollista, ja sähköisten viestintäkeinojen käyttö on suositeltavaa. Lisäksi hävinneen asianosaisen ei tarvitse maksaa sellaisia voittaneen osapuolen oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat kohtuuttomia vaatimukseen nähden. Menettelyä voivat käyttää sekä kuluttajat että yritykset rajat ylittävissä toimissa EU:n alueella, ja sen avulla pyritään parantamaan oikeussuojan saatavuutta ja oikeuksien toteutumista.

Asetuksen 28 artiklassa edellytetään, että komissio esittää viimeistään 1. tammikuuta 2014 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle yksityiskohtaisen kertomuksen asetuksen ja erityisesti 2 000 euron kynnsarvon toimivuudesta. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä muutosehdotuksia.

1.2. Tarve tarkistaa eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä

Euroopan unioni on keskellä historiansa suurinta talouskriisiä. Nyt on olennaisen tärkeää tehostaa oikeudenkäyttöä Euroopan unionissa taloudellisen toiminnan tukemiseksi.² Eräs keino on tarkistaa eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annettua asetusta.

Asetus annettiin sen jälkeen kun havaittiin, että vähäisiä vaatimuksia koskevat oikeudenkäynnit olivat vielä tehottomampia tapauksissa, joissa vähäisiä vaatimuksia esitettiin EU:n jäsenvaltioiden rajojen yli. Tällaisiin tapauksiin liittyy muitakin ongelmia, kuten se, että asianosaiset eivät tunne ulkomaista lainsäädäntöä eivätkä ulkomaisten tuomioistuinten menettelyjä, kääntämisen ja tulkkauksen tarve on suurempi ja asianosaisten on matkustettava ulkomaille osallistua suullisiin käsittelyihin. Rajat ylittävä kauppa on lisääntynyt EU:ssa viime vuosina, ja sen odotetaan kasvavan edelleen lähivuosina. Sen vuoksi tarvitaan kiireesti tehokkaita oikeussuojakeinoja, joiden avulla voidaan tukea taloudellista toimintaa.

Menettely sisältää vakiolomakkeita ja asianosaisille tarjottavaa maksutonta apua lomakkeiden täyttämiseksi. Tarkoituksena on, että tuomioistuimet voisivat käsitellä hakemukset kokonaan kirjallisella menettelyllä. Asianosaisten ei siis tarvitse matkustaa suulliseen käsittelyyn lukuun

¹ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaan Euroopan unioni ”tarjoaa kansalaisilleen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen, jolla ei ole sisärajoja ja jolla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus”. Tällaisen alueen luomista varten Euroopan unionin on kehitettävä oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia.

² EU:n oikeusalan tulostaulu, saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice/effective-justice/scoreboard/index_en.htm.

ottamatta poikkeustapauksia, joissa tuomiota ei voida antaa kirjallisten todisteiden perusteella. Asianosaisten ei myöskään ole pakko käyttää asianajajaa. Asetuksessa kannustetaan tuomioistuimia hyödyntämään etäviestintävälineitä vaatimuslomakkeiden hyväksymisessä ja suullisten käsittelyjen järjestämisessä. Lisäksi tuomiot voivat liikkua vapaasti jäsenvaltiosta toiseen ilman, että tarvitaan ylimääräisiä välivaiheen menettelyjä niiden tunnustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi.³

Vaikka menettelystä olisi etua siten, että se pienentää rajat ylittäviä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien kustannuksia ja lyhentää niiden käsittelyaikoja, menettelyä ei edelleenkään tunneta kovin hyvin eikä sitä hyödynnetä riittävästi, vaikka asetusta on sovellettu jo useita vuosia. Euroopan parlamentti vahvisti vuonna 2011 antamassaan päätöslauselmassa⁴, että oikeusvarmuuden parantamiseksi, kielellisten esteiden poistamiseksi ja menettelyjen avoimuuden lisäämiseksi tarvitaan lisää toimia. Se kehotti komissiota toteuttamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kuluttajat ja yritykset tunsisivat entistä paremmin käytettävissä olevat oikeudelliset välineet, kuten eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn, ja hyödyntäisivät niitä. Kuluttajien ja liike-elämän sidosryhmät ovat myös esittäneet, että asetusta olisi parannettava edelleen, jotta siitä olisi hyötyä kuluttajille ja yrityksille, erityisesti pk-yrityksille. Jäsenvaltiot ovat myös yksilöineet eräitä nykyisen asetuksen puutteita, jotka olisi korjattava.

Ongelmat johtuvat pääasiassa nykyisten sääntöjen puutteista, kuten kynnysarvon mataluudesta sekä riittämättömästä rajat ylittävistä kattavuudesta johtuvista soveltamisalan rajoituksista. Lisäksi menettely on edelleen liian työläs, kallis ja hidas eikä vastaa jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä asetuksen antamisen jälkeen toteutettuja teknisiä edistysaskeleita. Vaikka osa ongelmista liittyy nykyisten sääntöjen puutteelliseen täytäntöönpanoon (kuten osittain avoimuuden puutteeseen liittyvän ongelman kohdalla), on todettava, että asetuksen säännöt eivät ole aina selkeitä. Ratkaistakseen tiedonpuutteesta aiheutuvan ongelman Euroopan komissio on käynnistänyt useita toimenpiteitä. Se on esimerkiksi järjestänyt useita alakohtaisia seminaareja jäsenvaltioissa tiedottaakseen pk-yrityksille tästä menettelystä. Lisäksi komissio on julkaissut käytännön oppaan sekä levittänyt opetusmoduuleja, joiden avulla eurooppalaisille yrittäjille kerrotaan menettelystä.

Komissio mainitsi **Katsauksessa Euroopan unionin kansalaisuuteen vuonna 2013**⁵ asetuksen tarkistamisen eräänä keinona lujittaa unionin kansalaisten oikeuksia helpottamalla toisissa jäsenvaltioissa tehtyjä ostoksia koskevien riita-asioiden ratkaisemista. Asetuksen tarkistaminen on myös sisällytetty **Euroopan kuluttaja-asioiden toimintaohjelmaan**⁶ keinona parantaa kuluttajien oikeuksien täytäntöönpanoa. Lisäksi asetuksen nykyaikaistaminen tukee EU:n tämänhetkisiä ensisijaisia poliittisia tavoitteita eli talouden elpymisen ja kestäväen kasvun tukemista, sillä asetuksen tarkistamisella edistetään tehokkaampia ja yksinkertaisempia tuomioistuinmenettelyjä ja tuodaan ne paremmin pk-yritysten ulottuville.

³ Muita asetuksessa esitettyjä yksinkertaistamiskeinoja ovat prosessitoimille asetetut aikarajat, jotka koskevat toisaalta asianosaisia ja toisaalta tuomioistuimia, sekä se, että hävinneen asianosaisen maksettavaksi tulevat kustannukset rajoitetaan kohtuulliseen määrään.

⁴ Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. lokakuuta 2011 vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyistä siviili-, kauppa- ja perheoikeuden alan asioissa (2011/2117 (INI)).

⁵ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Katsaus Euroopan unionin kansalaisuuteen vuonna 2013. EU:n kansalaiset: sinun oikeutesi, sinun tulevaisuutesi”, COM(2013) 269 final, s. 15–16.

⁶ COM(2012) 225 final.

1.3. Asetuksen (EY) N:o 1896/2006 17 artiklan tarkistamisen tarve

Jos vastaaja antaa eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä vastineen, menettelyä jatketaan automaattisesti tavanomaisena riita-asiana. Koska käytettävissä on kuitenkin eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely, tällainen rajoitus ei ole enää perusteltu niiden vaatimusten osalta, jotka kuuluvat asetuksen (EY) N:o 861/2007 soveltamisalaan.

Sen vuoksi asetuksessa (EY) N:o 1896/2006 olisi täsmennettävä, että silloin kun riita-asia kuuluu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan, menettelyn olisi oltava myös sellaisten eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä asianosaisena olevien käytettävissä, jotka ovat esittäneet eurooppalaista maksamismääräystä koskevan vastineen.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Komissio on toteuttanut useita **kuulemisia** kerätäkseen tietoa asetuksen tämänhetkisestä soveltamisesta sekä mahdollisesti tarkistettavista seikoista. Tuloksista oli hyötyä sidosryhmien ja jäsenvaltioiden näkemysten määrittelyssä, ja ne otettiin huomioon koko vaikutustenarviointiprosessin ajan.

Marras–joulukuussa 2012 toteutettiin **Eurobarometri-kysely**, jossa selvitettiin sitä, miten hyvin unionin kansalaiset tuntevat menettelyn ja millaisia odotuksia ja kokemuksia heillä on sen soveltamisesta.⁷ Kyselyn mukaan 71 prosenttia kuluttajien vaatimuksista jää tällä hetkellä alle asetuksessa säädetyn 2 000 euron kynnyksarvon. Keskimääräinen vähimmäismäärä, jonka vuoksi kuluttajat ovat valmiit kärjöömään toisessa jäsenvaltiossa, on 786 euroa. Vastaajista 12 prosenttia tiesi eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn, ja 1 prosentti kaikista vastaajista ilmoitti jo hyödyntäneensä menettelyä. Menettelyä käyttäneistä 69 prosenttia ilmoitti olevansa siihen tyytyväisiä. Niistä vastaajista, jotka olivat vieneet jonkin yrityksen tuomioistuimeen ja voittaneet riita-asian kahden edeltävän vuoden kuluessa (joko kotimaassaan tai toisessa jäsenvaltiossa), 97 prosenttia oli onnistunut tuomion täytäntöönpanossa. Tärkeimmät tekijät, jotka kannustaisivat kansalaisia viemään riita-asian tuomioistuimeen, ovat mahdollisuus käydä menettely kirjallisesti ilman, että asianosaisen täytyy henkilökohtaisesti saapua tuomioistuimeen (33 %), mahdollisuus käydä menettely ilman asianajajaa (26 %), sähköisen menettelyn mahdollisuus (20 %) ja mahdollisuus käyttää omaa äidinkieltä (24 %).

Julkinen kuuleminen toteutettiin **internetissä** 9. maaliskuuta – 10. kesäkuuta 2013. Kuulemisessa kerättiin näkemyksiä asetuksen mahdollisesta parantamisesta ja yksinkertaistamisesta, jotta voitaisiin lisätä edelleen eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn etuja erityisesti kuluttajien ja pk-yritysten kannalta. Kuulemiseen saatiin 80 vastausta useilta sidosryhmiltä, kuten kuluttaja- ja yrittäjäjärjestöiltä, tuomareilta, asianajajilta ja tutkijoilta. Kuulemisen tulokset⁸ osoittavat, että 66 prosenttia vastaajista tukee kynnyksarvon korottamista 10 000 euroon, 63 prosenttia kannattaa sähköisten välineiden käyttöä menettelyn aikana ja 71 prosenttia on sitä mieltä, että tuomioistuimissa on oltava mahdollisuus videoneuvotteluun tai muiden sähköisten viestintälaitteiden käyttöön. Vain 28 prosenttia vastaajista luuli, että jäsenvaltiot antavat maksutonta apua.

⁷ Erityiseurobarometri 395 eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä, saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_395_sum_en.pdf.

⁸ Komissio vastaanotti useita vastauksia myös erillisinä asiakirjoina. Tässä prosentteina esitetyt tulokset edustavat vain niitä vastauksia, jotka annettiin internetissä toteutetussa kuulemisessa. Kaikki vastaukset on kuitenkin otettu huomioon vaikutusten arvioinnissa.

Jäsenvaltioille lähetettiin huhtikuun 2013 alussa yksityiskohtainen **kyselylomake** asetuksen toimivuudesta ja käytännön soveltamisesta. Kyselylomake lähetettiin myös Euroopan oikeudelliselle verkostolle. Kyselyllä pyrittiin keräämään tietoa niiden tapausten määrästä, joissa jäsenvaltioissa on käytetty eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä, sähköisten viestintävälineiden käytöstä tuomioistuinkäsittelyissä, keinoista auttaa kansalaisia täyttämään lomakkeita, menettelyssä sovellettavista aikarajoista, suullisesta käsittelystä ja todisteista, menettelyn kustannuksista sekä tarpeesta korottaa menettelyn soveltamisalaan kuuluvien vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa kynnysarvoa. Vastausten määräaika oli 15. toukokuuta 2013. Yhteensä 20 jäsenvaltiota on toimittanut vastauksensa.⁹

Euroopan oikeudellisessa verkostossa on useaan otteeseen keskusteltu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisesta, toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen tietoisuuden lisäämiseksi menettelyn olemassaolosta ja käyttötavoista, sekä mahdollisesti tarkistettavista menettelyn osatekijöistä. Kokouksessa 17. toukokuuta 2011 erät jäsenvaltiot totesivat, että eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä ei käytännössä hyödynnetä täysimääräisesti ja että tarvitaan toimenpiteitä menettelyn parantamiseksi ja tietoisuuden lisäämiseksi. Perustettiin työryhmä, jonka tehtäväksi annettiin laatia luonnos eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskevaaksi käytännön oppaaksi oikeusalan toimijoita varten. Kokouksessa 29. ja 30. toukokuuta 2013 keskusteltiin useista tarkistuksista, joita olisi pohdittava, kuten kynnysarvon korottaminen, sähköisten viestintävälineiden käyttö tuomioistuinten ja asianosaisten välillä sekä esimerkiksi seuraavia seikkoja koskevien EU:n vähimmäisvaatimusten laatiminen menettelyn suorittamista varten: mahdollisuus hyödyntää videoneuvottelua suullisissa käsittelyissä, tuomioistuinten maksujen määrittämisen ja maksamisen avoimuus sekä menettelyn käyttäjille annettava apu, mukaan lukien oikeudellinen edustus.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1. Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotetun tarkistuksen tärkeimmät seikat ovat seuraavat:

- laajennetaan asetuksen soveltamisalaa kattamaan rajat ylittävät vaatimukset, joiden arvo on enintään 10 000 euroa;
- laajennetaan rajat ylittävien asioiden määritelmää;
- parannetaan sähköisten viestintävälineiden käyttöä muun muassa eräiden asiakirjojen tiedoksiannossa;
- veloitetaan tuomioistuimet käyttämään video- ja teleneuvottelua ja muita etäviestinnän keinoja suullisissa käsittelyissä ja todisteiden vastaanottamisessa;
- asetetaan menettelystä perittäville oikeudenkäyntimaksuille enimmäismäärä;
- veloitetaan jäsenvaltiot ottamaan käyttöön etämaksutapoja oikeudenkäyntimaksujen maksamista varten;
- rajoitetaan velvollisuutta kääntää lomake D, joka käsittää täytäntöönpanoa koskevan todistuksen, koskemaan pelkästään tuomion sisältöä;

⁹ Alankomaat, Bulgaria, Espanja, Italia, Itävalta, Kreikka, Kypros, Liettua, Malta, Puola, Portugali, Ranska, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Slovenia, Suomi, Tšekki, Viro ja Yhdistynyt kuningaskunta.

- velvoitetaan jäsenvaltiot tiedottamaan oikeudenkäyntimaksuista, niiden maksutavoista ja mahdollisuudesta saada apua lomakkeiden täyttämässä.

3.1.1. Asetuksen soveltamisalan laajentaminen kattamaan rajat ylittävät vaatimukset, joiden arvo on enintään 10 000 euroa

Asetuksessa vahvistettu 2 000 euron kynnysarvo rajoittaa asetuksen soveltamisalaa. Vaikka tällä ei ole kovin suurta merkitystä kuluttajille, sillä useimmat kuluttajien vaatimuksista ovat arvoltaan enintään 2 000 euroa, se rajoittaa huomattavasti pk-yritysten mahdollisuuksia hyödyntää menettelyä. Ainoastaan 20 prosenttia yritysten vaatimuksista on arvoltaan alle 2 000 euroa, ja noin 30 prosenttia kaikista yritysten esittämistä rajat ylittävistä vaatimuksista on arvoltaan 2 000–10 000 euroa.

Niistä yrityksistä, jotka ovat osallisina valtioiden rajat ylittävissä riita-asioissa, 45 prosenttia ei vie asiaa oikeuteen sen takia, että oikeudenkäynnin kustannukset ovat suhteettoman suuret vaatimusten arvoon nähden. Toisaalta 27 prosenttia yrityksistä ei vie asiaa oikeuteen sen takia, että oikeudenkäyntimenettelyt kestävät liian kauan. Kun mahdollistetaan yksinkertaistetun eurooppalaisen menettelyn soveltaminen myös sellaisiin rajat ylittäviin vaatimuksiin, joiden arvo on 2 000–10 000 euroa, vähennetään huomattavasti tällaisten asioiden käsittelykustannuksia ja lyhennetään käsittelyn kesto.

Monet jäsenvaltiot ovat viime vuosina laajentaneet kansallisten yksinkertaistettujen menettelyjensä soveltamisalaa nostamalla niihin sovellettavia kynnysarvoja. Tämä suuntaus osoittaa, että oikeusjärjestelmiä on uudistettava ja kansalaisten mahdollisuuksia turvautua oikeusjärjestelmään parannettava tarjoamalla yksinkertaisia, kustannustehokkaita ja nopeita menettelyjä arvoltaan vähäisiä vaatimuksia varten. Tässä yhteydessä eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn kynnysarvoa olisi nostettava 2 000 eurosta.

Jos vaatimusten arvoon sovellettava kynnysarvo olisi korkeampi, asianosaiset voisivat huomattavasti useammin hoitaa riita-asiansa yksinkertaistettua eurooppalaista menettelyä noudattaen. Kun menettelyä yksinkertaistetaan ja sen kustannukset laskevat ja kesto lyhenee, on odotettavissa, että vaatimukset, jotka aiemmin hylättiin ja joiden käsittelyä ei jatkettu, otetaan uudelleen esille. Eniten tästä uudistuksesta hyötyvät pk-yritykset, mutta siitä on hyötyä myös kuluttajille, sillä noin viidesosa kuluttajien vaatimuksista on arvoltaan yli 2 000 euroa. Sekä yritykset että kuluttajat hyötyvät siitä, että menettelyn yleistyessä tuomarit, tuomioistuinten virkailijat ja asianajajat tuntevat menettelyn paremmin ja voivat hoitaa sen paremmin ja tehokkaammin.

3.1.2. Valtion rajat ylittävien asioiden määritelmän laajentaminen

Asetusta sovelletaan tällä hetkellä ainoastaan sellaisiin riita-asioihin, joiden asianosaisista vähintään yhdellä on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu. Sen sijaan asetuksen soveltamisalaan eivät kuulu riita-asiat, joiden asianosaisilla on kotipaikka samassa jäsenvaltiossa, vaikka riita-asiaan liittyisi merkittävä rajat ylittävä elementti ja sen ratkaisemisessa voitaisiin sen vuoksi hyödyntää yksinkertaistettua eurooppalaista menettelyä. Esimerkkinä voidaan mainita asiat, joissa

- **paikka, jossa sopimus pannaan täytäntöön**, sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa (esim. toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa loma-asuntoa koskeva vuokrasopimus); tai
- **paikka, jossa vahinko tapahtui**, sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa (esim. asianosaiset joutuvat auto-onnettomuuteen rajaseudulla toisessa jäsenvaltiossa); tai

- **tuomio pannaan täytäntöön** toisessa jäsenvaltiossa (esim. tuomittu korvaus on ulosmitattava vastaajan palkasta, jonka hän saa toisessa jäsenvaltiossa).

Erityisesti silloin, kun kantaja voi valita asetuksen [(EY) N:o 44/2001]/[(EU) N:o 1215/2012] säännösten mukaisesti toimivaltaiseksi joko sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa sekä kantajalla että vastaajalla on kotipaikka, tai sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa esimerkiksi sopimus pannaan täytäntöön tai vahinko tapahtui, tuomioistuimen valitseminen yhteisen kotipaikan perusteella ei saisi estää kantajaa hyödyntämästä eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä, jos se olisi muutoin käytettävissä.

Lisäksi tämänhetkinen rajoitus estää eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskevat hakemukset, joissa unionin ulkopuolisen maan kansalainen on kantajana tai vastaajana. EU:n alueella ei myöskään ole käytössä kansallista menettelyä, joka olisi varattu tietyn maan kansalaisille tai unionin kansalaisille.

Muutoksen ansiosta eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä olisi mahdollista hyödyntää kaikissa asioissa, joilla on rajat ylittävä ulottuvuus, mukaan lukien asiat, jotka liittyvät unionin ulkopuolisiin maihin. Tämä yksinkertaistaisi menettelyä, vähentäisi kustannuksia ja lyhentäisi asian käsittelyä niiden kansalaisten osalta, jotka voisivat hyödyntää eurooppalaista yksinkertaistettua menettelyä. Tämä koskisi esimerkiksi asiantuntijoiden kuulemistasi siinä jäsenvaltiossa, jossa sopimus on tehty tai vahinko on tapahtunut. Vastaavasti eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio olisi helpompi panna täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa, jos menettely olisi hyvin tunnettu ja luotettu.

Koska tuomioistuimilla on asetuksen 4 artiklan 3 kohdan nojalla toimivalta tutkia, täytyvätkö asetuksessa säädetty toimivallan perusteet, ei juuri ole riskiä, että kantajat voisivat käyttää menettelyä väärin.

3.1.3. Sähköisten viestintävälineiden käytön tehostaminen muun muassa asiakirjojen tiedoksiannossa

Asianosaisten ja tuomioistuinten välinen yhteydenpito voitaisiin periaatteessa toteuttaa sähköisesti monissa tapauksissa. Tämä säästäisi aikaa ja vähentäisi kustannuksia rajat ylittävissä asioissa erityisesti silloin, kun välimatkat ovat pitkiä. Hakemus on jo nyt mahdollista tehdä alun perin sähköisesti, jos jäsenvaltiot hyväksyvät tämän menetelmän. Sen sijaan asetuksessa vahvistetaan, että jos asiakirjoja on annettava tiedoksi asianosaisille menettelyn aikana¹⁰, ne on ensisijaisesti toimitettava postitse saantitodistusta vastaan. Muita menetelmiä voidaan käyttää ainoastaan, jos asiakirjojen tiedoksianto postitse ei ole mahdollista.

Sähköinen tiedoksianto on kuitenkin jo käytössä useissa jäsenvaltioissa. Ehdotuksen mukaan postitse tapahtuva ja sähköinen tiedoksianto ovat samanarvoisia, ja tarkoituksena on, että jäsenvaltiot asettavat nämä sähköiset keinot eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä käyttävien asianosaisten saataville. Oikeuskäsittelyä voitaisiin yksinkertaistaa ja aikaa ja kustannuksia säästää ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, jotka päättävät ottaa käyttöön asiakirjojen sähköisen tiedoksiannon. On kuitenkin odotettavissa, että näitä tekniikan edistysaskelia hyödyntävien jäsenvaltioiden määrä kasvaa edelleen.

¹⁰ Velvollisuus antaa asiakirjat tiedoksi postitse vaikuttaa kolmeen menettelyvaiheeseen: hakemuksen antaminen tiedoksi vastaajalle, tuomion antaminen tiedoksi kantajalle ja tuomion antaminen tiedoksi vastaajalle. Asetuksesta ei sen nykymuodossa käy selvästi ilmi, onko myös kutsu suulliseen käsittelyyn annettava tiedoksi. Käytännössä kaikki asianosaisten ja tuomioistuinten välinen viestintä tapahtuu monissa jäsenvaltioissa kuitenkin postitse.

Ehdotuksessa esitetään asianosaisten ja tuomioistuinten välisten muiden, vähemmän tärkeiden yhteydenottojen osalta pääsääntöisesti sähköisten viestintävälineiden käyttöä edellyttäen kuitenkin, että asianosaiset antavat siihen suostumuksensa.

3.1.4. Tuomioistuinten velvoittaminen käyttämään video- ja teleneuvottelua tai muita etäviestintävälineitä suullisissa käsittelyissä ja todisteiden vastaanottamisessa

Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on pääsääntöisesti kirjallinen menettely. Tuomioistuin voi kuitenkin poikkeustapauksissa järjestää suullisen käsittelyn, jos tuomion antamiseksi tarvitaan suullista käsittelyä tai on kuultava asiantuntijaa tai todistajaa. Suulliset käsittelyt voidaan toteuttaa videoneuvottelun tai muiden etäviestintäkeinojen avulla. Käytännössä suullisia käsittelyjä kuitenkin järjestetään säännöllisesti ja niissä edellytetään usein asianosaisten läsnäoloa, mikä lisää asianosaisten matkakustannuksia ja vie aikaa.

Asetuksen muutoksella painotettaisiin ensinnäkin aiempaa selkeämmin suullisten käsittelyjen poikkeuksellista luonnetta yksinkertaistetussa menettelyssä. Toiseksi muutoksella velvoitettaisiin tuomioistuimet hyödyntämään suullisen käsittelyn järjestämisessä aina etäviestintävälineitä, kuten video- tai teleneuvottelua. Jotta voidaan suojata asianosaisten oikeudet, poikkeuksena ne asianosaiset saavat olla läsnä oikeuskäsittelyssä, jotka sitä erikseen pyytävät.

Tämä muutos saattaa johtaa siihen, että jäsenvaltioiden on asennettava tuomioistuimiin asianmukaista viestintäteknikkaa, jos sellaista ei vielä ole käytössä. Jäsenvaltioilla on käytettävissä monenlaisia teknisiä vaihtoehtoja, ja niihin sisältyy myös kustannustehokkaita internetpohjaisia ratkaisuja.

3.1.5. Enimmäismäärän asettaminen menettelystä perittävälle oikeudenkäyntimaksuille

Oikeudenkäyntimaksut peritään etukäteen siinä vaiheessa, kun hakemus tehdään. Jos oikeudenkäyntimaksujen määrä on yli 10 prosenttia vaatimuksen arvosta, maksujen katsotaan olevan suhteettomia. Tällaisissa tapauksissa kantajat saattavat luopua vaatimusten esittämisestä. Monissa jäsenvaltioissa on myös otettu käyttöön vähimmäismaksu, jonka avulla pyritään estämään asiattomat ja perusteettomat oikeudenkäynnit. Vähimmäismaksu on keskimäärin 34 euroa.

Ehdotettu säännös ei yhdenmukaista oikeudenkäyntimaksuja jäsenvaltioissa. Sen sijaan siinä vahvistetaan enimmäismäärä oikeudenkäyntimaksuille, joita peritään asetukseen perustuvista hakemuksista. Enimmäismäärä lasketaan prosenttiosuutena vaatimuksen arvosta, ja enimmäismäärän ylittäviä oikeudenkäyntimaksuja pidetään suhteettomina vaatimuksen arvoon nähden ja niiden katsotaan sen vuoksi vaikeuttavan sellaisten kantajien oikeussuojan saatavuutta, joiden vaatimukset ovat vähäisiä. Vahvistamalla enimmäismäärä eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn yhteydessä perittävälle oikeudenkäyntimaksuille voidaan vähentää kustannuksia niissä jäsenvaltioissa, joissa maksut ovat suhteettoman suuret vaatimusten arvoon nähden. Tämä lisäisi menettelyn houkuttelevuutta kantajien kannalta.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa kiinteää vähimmäisoikeudenkäyntimaksua. Tämä ei kuitenkaan saisi estää oikeussuojan saatavuutta silloin, kun on kyse vähäisistä vaatimuksista. Toimenpide on oikeasuhteinen, kun otetaan huomioon valtioiden rajat ylittävien riita-asioiden erityinen luonne, sillä – toisin kuin kotimaisista riita-asioista – niistä aiheutuu kantajalle aina lisäkustannuksia, kuten käännöskustannukset sekä matka- ja tulkkauskulut, jos asiassa järjestetään suullinen käsittely.

3.1.6. Jäsenvaltioiden velvoittaminen ottamaan käyttöön sähköisiä maksutapoja oikeudenkäyntimaksujen maksamista varten

Oikeudenkäyntimaksujen maksutavat vaihtelevat jäsenvaltioittain. Erityisesti silloin, kun ainoa hyväksyttävä maksutapa on käteismaksu tai leimaveromerkit, asianosaisille aiheutuu matkakustannuksia sekä kuluja asianajajan palkkaamisesta siinä jäsenvaltiossa, jossa tuomioistuimien sijaitsee. Tämä saattaa estää asianosaisia esittämästä vaatimuksiaan. Samanlaisia ongelmia syntyy silloin, kun ainoa hyväksytty maksutapa on sekit, jotka eivät ole yleisesti käytössä monessakaan jäsenvaltiossa, tai kun maksun voi suorittaa vain asianajajan kautta.

Ehdotuksen tarkoituksena on velvoittaa jäsenvaltiot ottamaan käyttöön etämaksutapoja eli mahdollistamaan ainakin tilisiirrot ja verkkopohjaiset luotto- ja käteiskorttimaksut. Oikeusjärjestelmän kokonaistehokkuus todennäköisesti kasvaa, koska asianosaiset säästävät uudistuksen ansiosta aikaa ja rahaa.

3.1.7. Lomakkeeseen D sisältyvän täytäntöönpanoa koskevan todistuksen kääntämisen rajoittaminen koskemaan pelkästään tuomion sisältöä

Kun tuomiota pannaan täytäntöön, täytäntöönpanoa hakevan asianosaisen on käännettävä lomakkeeseen D sisältyvä täytäntöönpanoa koskeva todistus auktorisoidulla kääntäjällä sen jäsenvaltion kielelle (kielille), jossa tuomio on pantava täytäntöön. Vain muutamat jäsenvaltiot hyväksyvät lomakkeen D muulla kuin omalla kielellään.

Lomakkeen D käännättämisvelvollisuudesta aiheutuu tarpeettomia kustannuksia, ja käännöstä olisikin vaadittava ainoastaan lomakkeen 4.3 kohdasta (Tuomion sisältö), koska kaikki muut kentät ovat jo saatavilla kaikilla kielillä. Kääntäjät veloittavat kuitenkin usein koko lomakkeen kääntämisestä. Tuomion täytäntöönpanoa hakevalle asianosaiselle nämä ovat tarpeettomia kustannuksia, jotka yhdessä muiden kustannusten kanssa saattavat estää asianosaista esittämästä vaatimusta tai hakemasta sen täytäntöönpanoa.

Muutoksella rajoitetaan käännättämisvaatimus koskemaan ainoastaan lomakkeessa D olevassa 4.3 kohdassa esitettyä tuomion sisältöä.

3.1.8. Jäsenvaltioiden velvoittaminen tiedottamaan oikeudenkäyntimaksuista, niiden maksutavoista ja mahdollisuudesta saada apua lomakkeiden täyttämisessä

Jäsenvaltioiden on tällä hetkellä ilmoitettava komissiolle toimivaltaiset tuomioistuimet, hyväksytyt viestintävälineet, muutoksenhakumahdollisuus, täytäntöönpanoa varten hyväksytyt kielet ja täytäntöönpanoviranomaiset (25 artikla), jotta komissio voi julkaista tiedot. Tietoa oikeudenkäyntimaksuista ja niiden maksutavoista ei kuitenkaan ole tällä hetkellä saatavilla. Jäsenvaltioille asetettu velvollisuus tehdä yhteistyötä kustannuksia koskevien tietojen saattamiseksi yleisön saataville (24 artikla) ei ole lisännyt tältä osin avoimuutta. Lisäksi jäsenvaltioiden velvollisuutta tarjota käytännön apua lomakkeiden täyttämisessä (11 artikla) ei ole monissa tapauksissa pantu täytäntöön.

Velvoittamalla jäsenvaltiot ilmoittamaan komissiolle oikeudenkäyntimaksut ja niiden maksutavat eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn osalta ja tiedottamaan asianosaisille tarjolla olevasta käytännön avusta sekä velvoittamalla komissio asettamaan nämä tiedot yleisesti saataville lisättäisiin avoimuutta ja viime kädessä parannettaisiin oikeussuojan saatavuutta.

3.2. Muut tekniset muutokset

On mahdollista parantaa useita asetuksen (EY) N:o 861/2007 säännöksiä ja ottaa niissä huomioon viimeaikainen kehitys, kuten Lissabonin sopimuksen voimaantulo ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö.

Ensinnäkin asetuksen 26 ja 27 artikla on mukautettava vastaamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaista uutta menettelyä toimivallan siirtämiseksi.

Toiseksi asetuksen 18 artiklaa on selvennettävä, jotta voidaan välttää sen kaltaiset ongelmat, jotka mainittiin Euroopan unionin tuomioistuimelle äskettäin esitettyssä ennakkoratkaisupyyntönsä. Siinä tuomioistuinta pyydettiin tulkitsemaan vastaavaa säännöstä asetuksen (EY) N:o 1896/2006¹¹ yhteydessä. Lisäksi oikeus pyytää tuomion uudelleen tutkimista on esitetty hieman eri tavalla, mutta huomattavasti selkeämmin, toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa annetussa asetuksessa (EY) N:o 4/2009. Ei ole mitään perustetta sille, että nämä samaan tavoitteeseen pyrkivät tuomion uudelleen tutkimista koskevat säännökset on muotoiltu eri tavoin EU:n eri asetuksissa. Ehdotetulla tarkistuksella pyritään selkeyttämään oikeutta pyytää tuomion uudelleen tutkimista siten, että se vastaisi asetusta (EY) N:o 4/2009.

3.3. Oikeusperusta

Asetus (EY) N:o 861/2007 annettiin EY:n perustamissopimuksen 61 artiklan c alakohdan ja 67 artiklan 1 kohdan nojalla. Edellisen määräyksen mukaan neuvosto toteuttaa oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa koskevat toimenpiteet ja jälkimmäisessä määritellään noudatettava lainsäädäntömenettely. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan asetuksen (EY) N:o 861/2007 tarkistaminen perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 2 kohdan a, c ja f alakohtaan.

3.4. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

EU:n yhteisten toimien tarve vahvistettiin jo vuonna 2007, jolloin asetus (EY) N:o 861/2007 hyväksyttiin. Asialla on valtioiden rajat ylittäviä ulottuvuuksia, joita ei voida käsitellä tyydyttävästi jäsenvaltioiden erillisin toimin. Tavoitteena on parantaa kuluttajien ja yritysten, etenkin pk-yritysten, luottamusta rajat ylittävään kauppaan ja oikeussuojan saatavuuteen rajat ylittävissä riita-asioissa, eikä sitä voida saavuttaa ilman nykyisen asetuksen muuttamista siten, että siinä otetaan paremmin huomioon kehitys vuodesta 2007 lähtien sekä asetuksen (EY) N:o 861/2007 soveltamisessa havaitut puutteet.

Mahdolliset kansalliset yksinkertaistetut menettelyt ovat hyvin erilaisia sekä kynnysarvon että saavutetun menettelyjen yksinkertaistamisen osalta. Koska yhtenäisiä koko EU:n kattavia menettelysääntöjä ei ole, rajat ylittävän vaatimuksen esittämisen monimutkaisuus, asianosaisten heikko ulkomaisen prosessioikeuden tuntemus sekä tarve hankkia käännös- ja tulkkauspalveluja ja matkustaa suulliseen käsittelyyn kasvattavat suhteettomasti kustannuksia ja pidentävät käsittelyä kotimaisiin riita-asioihin verrattuna. Koska kantajien/velkojien käytettävissä olevat prosessioikeudelliset keinot ovat eri jäsenvaltioissa tehokkuudeltaan erilaisia, kilpailu sisämarkkinoilla vääristyy. Sen vuoksi tarvitaan EU:n toimia, joiden avulla velkojille ja velallisille taataan tasavertaiset toimintamahdollisuudet kaikkialla Euroopan unionissa. Esimerkiksi ellei nykyistä kynnysarvoa tarkisteta, monet pk-yritykset, jotka ovat osallisena rajat ylittävissä riita-asiassa, eivät voi hyödyntää yksinkertaistettua ja yhtenäistä tuomioistuinmenettelyä kaikissa jäsenvaltioissa. Vastaavasti jos suhteettoman suurille oikeudenkäyntimaksuille ei aseteta EU:n tasolla ylärajaa eikä oikeudenkäyntimaksuja ole mahdollista maksaa etämaksutapojen avulla kaikkialla unionin alueella, monilla velkojilla ei ole mahdollisuutta viedä asiaa tuomioistuimen käsiteltäväksi.

¹¹ Ks. asia C-119/13, Eco-cosmetics GmbH & Co.KG v. Virginie Laetitia Barbara Dupuy; asia C-120/13, Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. v. Tetyana Bonchuk, sekä asia C-121/13, Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft v. Xceed Holding Ltd.

Lisäksi EU:n tason toimilla olisi selkeitä tehokkuusetuja verrattuna jäsenvaltioiden yksittäisiin toimiin, koska muutetulla asetuksella otetaan käyttöön yhtenäisiä menettelyvälineitä, joita voidaan soveltaa kaikissa asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa rajat ylittävissä vaatimuksissa riippumatta siitä, missä päin EU:ta asiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee. Tarkistus parantaa oikeussuojan saatavuutta erityisesti niiden pk-yritysten esittämien vähäisten vaatimusten osalta, joista monet jäävät nyt asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, sekä niiden kuluttajien ja pk-yritysten osalta, joilla on asetuksen nykyisen määritelmän soveltamisalan ulkopuolelle jääviä rajat ylittäviä vaatimuksia. Lisäksi tarkistus tehostaisi menettelyä kaikkien sen soveltamisalaan kuuluvien vaatimusten osalta, sillä käyttöön tulisivat yhdenmukaiset menettelysäännöt, jotka yksinkertaistaisivat edelleen oikeudenkäyntiä ja vähentäisivät sen kustannuksia rajat ylittävissä riita-asioissa. Kun yhä useammalla velkojalla on aiempaa paremmat mahdollisuudet hyödyntää tehokkaita oikeudenkäyntimenettelyjä arvoltaan vähäisten vaatimusten yhteydessä, pääomavirrat vapautuvat. Tämä puolestaan lisää luottamusta rajat ylittävään kauppaan ja parantaa sisämarkkinoiden toimintaa.

Tarkistuksella myös yksinkertaistetaan edelleen tuomioiden täytäntöönpanoa, erityisesti nykyistä kynnysarvoa suurempien vaatimusten osalta, sekä lisätään tuomioistuinten ja täytäntöönpanoviranomaisten keskinäistä luottamusta sitä mukaa, kun ne perehtyvät eurooppalaiseen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyyn.

3.5. Perusoikeudet

Kuten tämän ehdotuksen ohella esitettävässä vaikutustenarvioinnissa yksityiskohtaisesti kuvataan, uudistus on komission tiedonannon ”Euroopan unionin strategia perusoikeuskirjan panemiseksi tehokkaasti täytäntöön” mukaisesti kaikilta osin Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen oikeuksien mukainen.

Oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin (perusoikeuskirjan 47 artiklan 2 kohta) toteutuu, sillä muutos parantaa oikeussuojan saatavuutta arvoltaan vähäisten vaatimusten osalta kaikissa rajat ylittävissä tapauksissa. Lisäksi otetaan käyttöön menettelytakeet, joilla varmistetaan, että ehdotettujen muutosten seurauksena oleva entistä yksinkertaisempi menettely ei vaikuta kielteisesti asianosaisten oikeuksiin. Asiakirjojen sähköistä tiedoksiantoa saantitodistusta vastaan on tarkoitus sen vuoksi käyttää ainoastaan, jos asianosaiset suostuvat siihen. Velvollisuudesta toteuttaa käsittely video- tai teleneuvotteluna poiketaan aina, jos asianosainen haluaa saapua tuomioistuimeen. Jos vaatimuksen arvo on enemmän kuin 2 000 euroa, tuomioistuimet eivät voi kieltäytyä järjestämästä suullista käsittelyä etäviestintävälineiden avulla, jos vähintään yksi asianosainen sitä pyytää.

3.6. Talousarviovaikutukset

Ainoa ehdotetusta asetuksesta johtuva vaikutus Euroopan unionin talousarvioon koskee kertaluonteisia kustannuksia, joita aiheutuu kertomuksen laatimisesta viiden vuoden kuluttua asetuksen soveltamisen alkamispäivästä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä 11 päivänä heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 sekä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 81 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹²,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 861/2007¹³ luotiin eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely. Sitä sovelletaan riitautettuihin ja riitauttamattomiin rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin vaatimuksiin, joiden arvo on enintään 2 000 euroa. Asetuksella myös varmistettiin, että kyseistä menettelyä noudattaen annetut tuomiot ovat täytäntöönpanokelpoisia ilman välimenettelyjä ja erityisesti ilman, että on tarpeen julistaa tuomio täytäntöönpanokelpoiseksi täytäntöönpaneavassa jäsenvaltiossa (eksekvatuurimenettelystä luopuminen). Asetuksen yleisenä tavoitteena on parantaa oikeussuojan saatavuutta vähentämällä kustannuksia ja nopeuttamalla asetuksen soveltamisalaan kuuluvia vaatimuksia koskevaa riita-asiain käsittelyä sekä kuluttajien että yritysten kannalta.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 861/2007 komissiota kehoitetaan esittämään viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle yksityiskohtainen kertomus, jossa tarkastellaan eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn toimivuutta, menettelyssä käsiteltävien vaatimusten arvoa koskeva yläraja mukaan luettuna.
- (3) Komission kertomuksessa asetuksen (EY) N:o 861/2007 soveltamisesta¹⁴ yksilöitiin ne esteet, jotka haittaavat eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn koko potentiaalin hyödyntämistä kuluttajien ja yritysten, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', eduksi. Kertomuksessa todetaan muun muassa, että nykyisessä

¹² EUVL C [...], [...], s. [...].

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 1).

¹⁴ EUVL C... , ..., s...

asetuksessa säädetty alhainen kynnysarvo estää monia potentiaalisia kantajia, jotka ovat asianosaisena rajat ylittävissä riita-asioissa, hyödyntämästä yksinkertaistettua menettelyä. Lisäksi useita menettelyn osatekijöitä voitaisiin edelleen yksinkertaistaa kustannusten vähentämiseksi ja riita-asian käsittelyajan lyhentämiseksi. Kertomuksessa todetaan, että nämä esteet voitaisiin poistaa tehokkaimmin muuttamalla asetusta.

- (4) Kuluttajien olisi voitava hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia täysimääräisesti, eikä heidän luottamustaan saisi heikentää tehokkaiden oikeussuojakeinojen puute sellaisissa riita-asioissa, joihin liittyy rajat ylittävä tekijä. Eurooppalaiseen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn tällä asetuksella tuotavilla parannuksilla pyritään tarjoamaan kuluttajille tehokkaita oikeussuojakeinoja ja siten edistämään kuluttajien oikeuksien toteutumista käytännössä.
- (5) Kynnysarvon korottaminen 10 000 euroon hyödyttäisi erityisesti pk-yrityksiä, jotka eivät tällä hetkellä yleensä vie asiaa oikeuteen, sillä oikeudenkäyntikustannukset kansallisessa tavanomaisessa tai yksinkertaistetussa menettelyssä ovat suhteettoman suuret vaatimuksen arvoon nähden ja/tai oikeudenkäynti kestää liian kauan. Kynnysarvon korottaminen lisäisi tuloksekkaan ja kustannustehokkaan oikeussuojakeinon saatavuutta rajat ylittävissä riita-asioissa, joissa on mukana pk-yrityksiä. Parempi oikeussuojan saatavuus lisäisi luottamusta rajat ylittävään kaupankäyntiin ja edistäisi sisämarkkinoiden tarjoamien mahdollisuuksien täysimääräistä hyödyntämistä.
- (6) Eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä voidaan hyödyntää kaikissa vaatimuksissa, joilla on rajat ylittävä ulottuvuus. Näihin kuuluvat asiat, joissa molemmilla asianosaisilla on kotipaikka samassa jäsenvaltiossa ja ainoastaan sopimuksen täytäntöönpanopaikka tai vahingon tapahtumapaikka tai tuomion täytäntöönpanopaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa. Erityisesti silloin, kun kantaja voi valita neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001¹⁵ [Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012¹⁶] nojalla toimivaltaisiksi joko sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa sekä kantajalla että vastaajalla on kotipaikka, tai sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa sopimus pannaan täytäntöön tai vahinko tapahtui, tuomioistuimen valitseminen yhteisen kotipaikan jäsenvaltiossa ei saisi estää kantajaa hyödyntämästä eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä, joka muutoin olisi käytettävissä. Lisäksi eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä olisi voitava käyttää asioissa, jotka unionin ulkopuolisten maiden kansalaiset ovat vieneet EU:n jäsenvaltioiden tuomioistuihin tai joissa vastaajana on unionin ulkopuolisen maan kansalainen.
- (7) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan rajat ylittävissä riita-asioissa, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa samanlaisia säännöksiä myös puhtaasti sisäisiin menettelyihin, jotka koskevat arvoltaan vähäisiä vaatimuksia.
- (8) Eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä voitaisiin edelleen parantaa hyödyntämällä oikeuslalla tapahtunutta teknistä kehitystä, joka auttaa sivuuttamaan maantieteellisen etäisyyden ja välttämään siitä aiheutuvat suuret kustannukset ja menettelyn hitauden, jotka haittaavat oikeussuojan saatavuutta.

¹⁵ Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001, annettu 22 päivänä joulukuuta 2000, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12 päivänä joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (9) Jotta voitaisiin edelleen lyhentää menettelyn kestoja, asianosaisia ja tuomioistuimia olisi kannustettava lisäämään nykyaikaisen viestintätekniikan käyttöä. Eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskeva hakemus olisi voitava tehdä sähköisesti aina, kun jäsenvaltioissa on jo käytössä tällaista tekniikkaa. Jos asianosaisille on annettava tiedoksi asiakirjoja, sähköisen tiedoksiannon olisi oltava tasavertainen vaihtoehto postitse tapahtuvalle tiedoksiannolle aina, kun jäsenvaltioissa on käytössä siihen tarvittava tekniikka. Kaikessa muussa asianosaisten ja tuomioistuinten välisessä kirjallisessa yhteydenpidossa olisi suositettava sähköisiä viestintäkeinoja postipalvelujen sijasta. Asianosaisten olisi aina voitava valita sähköisten viestintäkeinojen ja perinteisempien keinojen välillä, on sitten kyse hakemuksen tekemisestä, tiedoksiannosta tai muusta yhteydenpidosta.
- (10) Tuomion antavan tuomioistuimen olisi annettava tuomio tiedoksi sekä kantajalle että vastaajalle käyttäen tässä asetuksessa säädettyjä menetelmiä.
- (11) Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on pääsääntöisesti kirjallinen menettely. Poikkeustapauksissa voidaan kuitenkin järjestää suullisia käsittelyjä, jos tuomiota ei ole mahdollista antaa asianosaisten toimittamien kirjallisten todisteiden perusteella. Lisäksi suullinen käsittely olisi asianosaisten menettelyoikeuksien turvaamiseksi järjestettävä aina, jos vähintään yksi asianosainen sitä pyytää ja jos vaatimuksen arvo on enemmän kuin 2 000 euroa. Tuomioistuinten olisi pyrittävä saamaan aikaan sovintoratkaisu asianosaisten välillä. Jos asianosaiset ilmoittavat olevansa valmiit tekemään sovinnon tuomioistuimessa, tuomioistuimen olisi järjestettävä tätä varten suullinen käsittely.
- (12) Suulliset käsittelyt sekä todisteiden vastaanottaminen kuulemalla todistajia, asiantuntijoita tai asianosaisia olisi toteutettava etäviestintävälineitä käyttäen. Tämä ei saisi vaikuttaa asianosaisten oikeuteen saapua tuomioistuimeen suullista käsittelyä varten. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä suullisissa käsittelyissä ja todisteiden vastaanottamisessa nykyaikaisia etäviestintävälineitä, joiden avulla henkilöitä voidaan kuulla ilman, että heidän tarvitsee saapua tuomioistuimeen. Jos kuultavan henkilön kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa asiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee, suullinen käsittely olisi järjestettävä noudattaen neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1206/2001¹⁷ vahvistettuja sääntöjä. Jos kuultavana olevan asianosaisten kotipaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa toimivaltainen tuomioistuin sijaitsee, tai unionin ulkopuolisessa maassa, suullinen käsittely voidaan järjestää video- tai teleneuvotteluna tai käyttäen muuta asianmukaista etäviestintätekniikkaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Asianosaisella on aina oltava oikeus saapua tuomioistuimeen suullista käsittelyä varten, jos asianosainen sitä pyytää. Tuomioistuimen olisi käytettävä yksinkertaisinta ja edullisinta todisteiden vastaanottamistapaa.
- (13) Mahdolliset oikeudenkäyntikulut saattavat vaikuttaa kantajan päätökseen viedä asia tuomioistuimeen. Muun muassa oikeudenkäyntimaksut saattavat estää kantajia viemästä asiaa oikeuteen, erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa maksut ovat kohtuuttomia. Oikeudenkäyntimaksujen olisi oltava vaatimuksen arvoon nähden kohtuullisia oikeussuojan varmistamiseksi rajat ylittäviä vähäisiä vaatimuksia koskevissa asioissa. Asetuksella ei pyritä yhdenmukaistamaan oikeudenkäyntimaksuja vaan otetaan käyttöön oikeudenkäyntimaksuja koskeva enimmäismäärä, jonka ansiosta menettelyä voi hyödyntää huomattava osa kantajista. Samalla jäsenvaltioille jää laaja harkintavaltia määrittää oikeudenkäyntimaksujen laskentatapa ja määrä.

¹⁷

Neuvoston asetus (EY) N:o 1206/2001, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa (EYVL L 174, 27.6.2001, s. 1).

- (14) Hakijaa ei saa velvoittaa matkustamaan tai palkkaamaan asianajaja oikeudenkäyntimaksujen maksamista varten. Vähimmäisvaatimuksena on, että kaikkien tuomioistuinten, joilla on toimivalta eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä, olisi hyväksyttävä tilisiirrot sekä verkkopohjaiset luotto- ja käteiskorttimaksut.
- (15) Tietoa oikeudenkäyntimaksuista ja niiden maksutavoista sekä niistä viranomaisista ja organisaatioista, joilla on valtuudet tarjota käytännön apua jäsenvaltioissa, olisi esitettävä avoimemmin ja tiedot olisi asetettava helpommin saataville internetissä. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava nämä tiedot komissiolle, jonka puolestaan olisi varmistettava, että ne ovat julkisesti saatavilla ja että niitä levitetään laajalti.
- (16) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1896/2006¹⁸ olisi täsmennettävä, että silloin kun riita-asia kuuluu eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisalaan, menettelyn olisi oltava myös sellaisten eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä asianosaisena olevien käytettävissä, jotka ovat esittäneet vastineen eurooppalaiseen maksamismääräykseen.
- (17) Jotta voitaisiin parantaa vastaajan suojaa, asetuksen (EY) N:o 861/2007 liitteisiin I, II, III ja IV sisältyvissä vakiolomakkeissa olisi annettava tietoa niistä seurauksista, joita vastaajalle aiheutuu, jos hän ei vastusta vaatimusta tai ei saavu tuomioistuimeen, sekä erityisesti siitä mahdollisuudesta, että vastaajaa vastaan voidaan antaa tuomio tai panna tuomio täytäntöön ja että vastaaja voidaan velvoittaa maksamaan oikeudenkäyntikustannuksia. Liitteiden sisältämissä tiedoissa olisi otettava huomioon ne muutokset, joista säädetään tässä asetuksessa, esimerkiksi muutokset, joilla pyritään helpottamaan etäviestintävälineiden käyttöä tuomioistuinten ja asianosaisten välillä.
- (18) Tämän asetuksen liitteisiin I, II, III ja IV tehtävien muutosten osalta komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asiaankuuluvat asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (19) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti [Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti ovat ilmoittaneet haluavansa osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen]/[Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido niitä eikä sitä sovelleta niihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista].
- (20) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa olevan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (21) Sen vuoksi asetuksia (EY) N:o 861/2007 ja (EY) N:o 1896/2006 olisi muutettava,

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1896/2006, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta (EUVL L 399, 30.12.2006, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 861/2007 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään, jos vaatimuksen arvo ilman korkoja, kuluja ja kustannuksia on enintään 10 000 euroa ajankohtana, jona vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen. Asetusta ei sovelleta etenkin vero-, tulli- tai hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä (*”acta iure imperii”*).
2. Tätä asetusta ei sovelleta, jos kaikki seuraavat, silloin kun niillä on merkitystä, sijaitsevat yhdessä ja samassa jäsenvaltiossa ajankohtana, jona vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen:
 - a) asianosaisten kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka;
 - b) paikka, jossa sopimus pannaan täytäntöön;
 - c) paikka, jossa vaatimuksen perusteena olevat seikat ovat tapahtuneet;
 - d) paikka, jossa tuomio pannaan täytäntöön;
 - e) toimivaltainen tuomioistuin.Kotipaikka määritetään [asetuksen (EY) N:o 44/2001 59 ja 60 artiklan]/[asetuksen (EU) N:o 1215/2012 62 ja 63 artiklan] mukaisesti.
3. Tätä asetusta ei sovelleta asioihin, jotka koskevat
 - a) luonnollisten henkilöiden oikeudellista asemaa, oikeuskelpoisuutta tai oikeustoimikelpoisuutta;
 - b) aviovarallisuussuhteita, elatusvelvollisuutta, perintöä tai testamenttia;
 - c) konkurssia, yrityksen tai muun oikeushenkilön maksukyvyttömyysmenettelyä, akordia tai muita niihin rinnastettavia menettelyjä;
 - d) sosiaaliturvaa;
 - e) välimiesmenettelyä;
 - f) työoikeutta;
 - g) kiinteän omaisuuden vuokraamista, paitsi milloin kanne koskee rahallisia vaatimuksia; tai
 - h) yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkauksia, kunnianloukkaukset mukaan lukien.

4. Tässä asetuksessa 'jäsenvaltiolla' tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioita Tanskaa lukuun ottamatta.”
- 2) Poistetaan 3 artikla.
- 3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:
 - a) Lisätään 4 kohdan toiseen alakohtaan virke seuraavasti:
”Tuomioistuimen on ilmoitettava kantajalle hakemuksen tutkimatta jättämisestä.”
 - b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakioimuotoinen vaatimuslomake A on saatavilla paperimuodossa kaikissa tuomioistuimissa, joissa on mahdollista aloittaa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely, sekä sähköisessä muodossa kyseisten tuomioistuinten tai asianomaisen keskusviranomaisen verkkosivuilla.”
- 4) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:
”1. Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely on kirjallinen menettely. Tuomioistuimen on järjestettävä suullinen käsittely, jos se katsoo, että tuomiota ei voi antaa asianosaisten toimittamien kirjallisten todisteiden perusteella, tai jos asianosainen sitä pyytää. Tuomioistuin voi evätä tällaisen pyynnön, jos se katsoo asian olosuhteet huomioon ottaen, että suullinen käsittely ei ole tarpeen asian käsittelemiseksi oikeudenmukaisella tavalla. Pynnön epääminen on perusteltava kirjallisesti. Pynnön epäävään päätökseen ei saa hakea muutosta erikseen ilman, että itse tuomioon haetaan muutosta.
Tuomioistuin ei voi kieltäytyä järjestämästä suullista käsittelyä, jos
 - a) vaatimuksen arvo on enemmän kuin 2 000 euroa tai
 - b) kumpikin asianosainen ilmoittaa olevansa halukas sovintoon tuomioistuimessa ja pyytää tuomioistuinkäsittelyä tätä varten.”
- 5) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Suullinen käsittely

1. Suullinen käsittely voidaan järjestää video- tai teleneuvotteluna tai käyttäen muuta asianmukaista etäviestintätekniikkaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001 mukaisesti, jos kuultavana olevan asianosaisten kotipaikka on jossain muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa toimivaltainen tuomioistuin sijaitsee.
2. Asianosaisella on aina oikeus saapua tuomioistuimeen ja asianosaista on aina kuultava henkilökohtaisesti, jos asianosainen sitä pyytää.”
- 6) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Todisteiden vastaanottaminen

1. Tuomioistuin päättää todisteiden vastaanottamistavoista ja tuomiota varten tarvittavan todistelun laajuudesta sallittuja todisteita koskevien sääntöjen mukaisesti. Tuomioistuin voi hyväksyä todisteiden esittämisen todistajien, asiantuntijoiden tai asianosaisten antamina kirjallisina lausumina. Jos todisteiden vastaanottaminen edellyttää henkilön kuulemista, kuuleminen on toteutettava 8 artiklassa vahvistetuin edellytyksin.
2. Tuomioistuin voi ottaa vastaan asiantuntijalausuntoja tai suullisia todisteita ainoastaan, jos tuomiota ei voida antaa pelkästään asianosaisten toimittamien todisteiden perusteella.
3. Tuomioistuimen on käytettävä yksinkertaisinta ja vaivattominta todisteiden vastaanottamistapaa.”
- 7) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Asianosaisille tarjottava apu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaiset voivat saada käytännön apua lomakkeiden täyttämässä. Apua on oltava saatavilla erityisesti sen määrittämiseksi, voidaanko menettelyä käyttää kyseisen riita-asian ratkaisemiseksi, toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämiseksi, perittävän koron laskemiseksi sekä niiden asiakirjojen yksilöimiseksi, jotka on liitettävä hakemukseen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan mukaisesti apua tarjoavista viranomaisista tai organisaatioista on saatavilla tietoja paperimuodossa kaikissa tuomioistuimissa, joissa on mahdollista aloittaa eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely, sekä sähköisessä muodossa näiden tuomioistuinten tai asianomaisen keskusviranomaisen verkkosivuilla.”
- 8) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Asiakirjojen tiedoksianto ja muu viestintä asianosaisten ja tuomioistuimen välillä

1. Edellä 5 artiklan 2 kohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut asiakirjat on annettava tiedoksi postitse tai sähköisesti saantitodistusta vastaan, ja saantitodistuksesta on käytävä ilmi vastaanottopäivämäärä. Asiakirjat on annettava tiedoksi sähköisesti vain sellaiselle asianosaiselle, joka on nimenomaisesti etukäteen hyväksynyt asiakirjojen sähköisen tiedoksiannon. Osoituksena sähköisestä tiedoksiannosta voi olla tiedoksiannon toimittamisen automaattinen vahvistus.
2. Kaikki sellainen kirjallinen yhteydenpito tuomioistuimen ja asianosaisten välillä, jota ei tarkoiteta 1 kohdassa, on toteutettava sähköisesti saantitodistusta vastaan, jos sähköiset viestintävälineet ovat hyväksyttäviä kansallisen lainsäädännön mukaisissa menettelyissä ja ainoastaan jos asianosainen hyväksyy tällaiset viestintävälineet.

3. Jos asiakirjojen tiedoksianto 1 kohdan mukaisesti ei ole mahdollista, asiakirjat voidaan antaa tiedoksi millä tahansa asetuksen (EY) N:o 1896/2006 13 tai 14 artiklassa säädetyllä tavalla. Jos 2 kohdan mukainen viestintä ei ole mahdollista, voidaan käyttää mitä tahansa muuta kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksyttävää viestintätapaa.”
- 9) Lisätään uusi artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Oikeudenkäyntimaksut ja niiden maksutavat

1. Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä perittävät oikeudenkäyntimaksut voivat olla enintään 10 prosenttia vaatimuksen arvosta, ilman korkoja, kuluja ja kustannuksia. Jos jäsenvaltiot perivät eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä vähimmäismaksun, tämä maksu saa olla enintään 35 euroa ajankohtana, jona vaatimuslomake saapuu toimivaltaiseen tuomioistuimeen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianosaiset voivat maksaa oikeudenkäyntimaksut etämaksujärjestelmien avulla, mukaan lukien tilisiirrot ja verkkopohjaiset luotto- ja käteiskorttimaksut.”
- 10) Korvataan 17 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Muutoksenhakumenettelyihin sovelletaan 15 a ja 16 artiklaa.”

- 11) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Vähimmäisvaatimukset tuomion uudelleen tutkimiseksi

1. Jos vastaaja ei saapunut käsittelyyn, hänellä on oikeus pyytää eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annetun tuomion uudelleen tutkimista sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa tuomio annettiin, seuraavissa tapauksissa:
- a) vaatimuslomaketta ei annettu tiedoksi vastaajalle riittävän ajoissa ja sellaisella tavalla, että hän olisi voinut järjestää puolustuksensa; tai
- b) vastaaja ei voinut vastustaa vaatimusta ylivoimaisen esteen tai hänestä riippumattomien poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi;
- paitsi jos vastaaja ei vastustanut tuomiota, vaikka olisi voinut niin tehdä.
2. Tuomion uudelleen tutkimista on pyydettävä 30 päivän kuluessa. Määräaika alkaa kulua päivästä, jona vastaaja on tosiasiallisesti saanut tiedon tuomion sisällöstä ja on voinut ryhtyä toimiin, ja viimeistään päivästä, jona on toteutettu ensimmäinen täytäntöönpanotoimi, jolla vastaajan vallintaoikeuteen puututaan koko hänen omaisuutensa tai sen osan suhteen. Määräaikaa ei voi pidentää välimatkan perusteella.

3. Jos tuomioistuin hylkää 1 kohdassa tarkoitetun, tuomion uudelleen tutkimista koskevan hakemuksen sillä perusteella, ettei yksikään 1 kohdassa esitetty uudelleen tutkimisen edellytys täyty, tuomio pysyy voimassa.

Jos tuomioistuin päättää, että tuomion uudelleen tutkiminen on perusteltua jollakin 1 kohdassa tarkoitetulla perusteella, eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettu tuomio on mitätön. Velkoja ei kuitenkaan menetä hyötyä, joka aiheutuu vanhentumis- tai määräaikojen keskeytymisestä.”

- 12) Korvataan 21 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) jäljennös 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta lomakkeesta ja tarvittaessa käännös lomakkeen 4.3 kohdassa tarkoitetusta tuomion sisällöstä täytäntöönpanevan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, oikeudenkäynneissä sillä paikkakunnalla, jossa täytäntöönpanoa haetaan, käytettävälle viralliselle kielelle tai jollekin oikeudenkäynneissä käytettävistä virallisista kielistä kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, tai jollekin muulle kielelle, jonka täytäntöönpaneva jäsenvaltio on ilmoittanut voivansa hyväksyä. Kukin jäsenvaltio ilmoittaa vähintään yhden Euroopan unionin toimielinten virallisen kielen, joka ei ole sen oma mutta jonka se voi hyväksyä eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn osalta. Lomakkeen 4.3 kohdassa tarkoitetun tuomion sisällön käännöksen on oltava sellaisen henkilön tekemä, jolla on siihen kelpoisuus jossakin jäsenvaltiossa.”

- 13) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

Toimivaltaa, viestintävälineitä, muutoksenhakua, oikeudenkäyntimaksuja ja niiden maksutapoja sekä tuomion uudelleen tutkimista koskevien tietojen ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään [6 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta]
- a) ne tuomioistuimet, joilla on toimivalta antaa tuomio eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä;
 - b) eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä varten hyväksytyt ja 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuomioistuinten käytössä olevat toimitustavat;
 - c) eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä koskevat oikeudenkäyntimaksut tai niiden laskentatapa sekä 15 a artiklan mukaisesti hyväksytyt oikeudenkäyntimaksujen maksutavat;
 - d) ne viranomaiset ja organisaatiot, joilla on toimivalta antaa käytännön apua 11 artiklan mukaisesti;
 - e) se, onko jäsenvaltion prosessioikeuden nojalla mahdollista hakea muutosta 17 artiklan mukaisesti, muutoksenhaun määräaika sekä se tuomioistuin, johon muutoshakemus toimitetaan;
 - f) tuomion uudelleen tutkimista koskevat menettelyt 18 artiklan mukaisesti;
 - g) edellä 21 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyt kielet; ja

- h) ne viranomaiset, joilla on toimivalta täytäntöönpanon osalta, ja ne viranomaiset, joilla on toimivalta 23 artiklaa sovellettaessa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näiden tietojen myöhemmistä muutoksista.

2. Komissio saattaa 1 kohdan mukaisesti sille ilmoitetut tiedot julkisesti saataville asianmukaisella tavalla, esimerkiksi julkaisemalla ne internetissä.”
- 14) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Liitteiden muuttaminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti liitteiden I, II, III ja IV muuttamiseksi.”
- 15) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 26 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi [voimaantulosta].
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 26 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 26 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”
- 16) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tämän asetuksen soveltamista koskevan kertomuksen viimeistään [5 vuoden kuluttua soveltamispäivästä]. Kertomukseen liitetään tarvittaessa säädösehdotuksia.

Tätä varten ja samaan päivään mennessä jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn mukaisesti jätettyjen hakemusten lukumäärästä sekä niiden pyyntöjen lukumäärästä, jotka koskevat

eurooppalaisessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä annettujen tuomioiden täytäntöönpanoa.”

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1896/2006 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Vastineen antamisen vaikutukset

1. Jos vastine on annettu 16 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa, menettely jatkuu määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään. Menettelyä jatketaan seuraavien sääntöjen mukaisesti:
 - a) mikä tahansa yksinkertaistettu menettely, erityisesti asetuksessa (EY) N:o 861/2007 tarkoitettu menettely; tai
 - b) tavanomainen riita-asiain käsittely.Jos kantaja on perinyt vaatimustaan eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä käyttäen, kansallisen lainsäädännön säännökset eivät saa vaikuttaa hänen asemaansa myöhemmissä riita-asiain käsittelyissä.
2. Asian siirtäminen 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun riita-asiain käsittelyyn tapahtuu määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.
3. Kantajalle on ilmoitettava, onko vastaaja antanut vastineen sekä siirretäänkö asia 1 kohdassa tarkoitettuun riita-asiain käsittelyyn.”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan [6 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

- 1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi
- 1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)
- 1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne
- 1.4. Tavoite (Tavoitteet)
- 1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut
- 1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto
- 1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

2. HALLINNOINTI

- 2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt
- 2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä
- 2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

- 3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat
- 3.2. Arviodut vaikutukset menoihin
 - 3.2.1. *Yhteenvedo arvioiduista vaikutuksista menoihin*
 - 3.2.2. *Arviodut vaikutukset toimintamäärärahoihin*
 - 3.2.3. *Arviodut vaikutukset hallintomäärärahoihin*
 - 3.2.4. *Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa*
 - 3.2.5. *Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet*
- 3.3. Arviodut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 sekä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 muuttamisesta

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)¹⁹

Osasto 33 – Oikeusasiat

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**.²⁰

➤ Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.

☐ Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

Oikeusalueen kehittäminen, ”kasvua oikeudesta” -suunnitelma

1.4.2. *Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Erityistavoite nro

Siviili- ja kauppaoikeuden alan yhteistyö

Toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

33 03

¹⁹

ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

²⁰

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 49 artiklan 6 kohdan a ja b alakohdassa.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Tarkoituksena on yksinkertaistaa eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä, vähentää sen kustannuksia ja lyhentää sen kestoja sekä parantaa oikeussuojan saatavuutta vähäisten vaatimusten kohdalla.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

[...]

Tehokkuutta ja vaikuttavuutta valvotaan seuraavien indikaattoreiden avulla:

- eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn käyttöä koskevien hakemusten määrän kasvaminen; koskee sekä vaatimuksia, joiden arvo on alle 2 000 euroa, että vaatimuksia, joiden arvo on 2 000–10 000 euroa (Euroopan oikeudellisesta verkostosta, Eurobarometri-tutkimuksista ja ECC-verkostosta saatavien tietojen perusteella),
- menettelyn tapauskohtaisten kokonaiskustannusten väheneminen ja keston lyheneminen, mukaan lukien lomakkeen D käänöskustannukset (Eurobarometri-tutkimukset, ECC-verkosto),
- oikeudenkäyntimaksuja ja maksutapoja sekä käytännön apua koskevien tietojen parempi saatavuus (Eurobarometri-tutkimukset, ECC-verkosto),
- tuomioistuinten tapauskohtaisen työtaakan väheneminen menettelyn käytön ansiosta verrattuna kansalliseen tavanomaiseen tai yksinkertaistettuun menettelyyn (Euroopan oikeudellinen verkosto, tuomareiden haastattelut useissa jäsenvaltioissa).

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 861/2007 tarkistaminen

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo:

EU:n yhteisten toimien tarve vahvistettiin jo vuonna 2007, jolloin asetus (EY) N:o 861/2007 hyväksyttiin. Tarkistuksen keskeisenä syynä on tarve vähentää edelleen suhteettomia oikeudenkäyntikustannuksia vähäisiä vaatimuksia koskevissa valtioiden rajat ylittävissä asioissa EU:ssa. Tavoitetta ei voida saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, koska kyse on EU:n asetuksella käyttöön otetusta menettelystä. Tarvitaan EU:n tason toimia, jotta voidaan edelleen parantaa ja yksinkertaistaa eurooppalaista menettelyä, laajentaa sen käyttöä ja soveltamisalaa ja suurentaa vaatimusten arvoon sovellettavaa enimmäismäärää kuluttajien ja pk-yritysten hyödyksi.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

[...]

Vaikka menettelystä olisi etua siten, että se pienentää rajat ylittäviä vaatimuksia koskevien oikeudenkäyntien kustannuksia ja lyhentää niiden käsittelyaikoja, menettelyä ei edelleenkaan tunneta kovin hyvin eikä sitä hyödynnetä riittävästi, vaikka asetusta on sovellettu jo useita vuosia. Euroopan parlamentti vahvisti vuonna 2011 antamassaan päätöslauselmassa²¹, että oikeusvarmuuden parantamiseksi, kielellisten esteiden poistamiseksi ja menettelyjen avoimuuden lisäämiseksi tarvitaan lisää toimia. Se kehotti komissiota toteuttamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kuluttajat ja yritykset tuntisivat entistä paremmin käytettävissä olevat oikeudelliset välineet, kuten eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn, ja hyödyntäisivät niitä. Kuluttajien ja liike-elämän sidosryhmät ovat myös esittäneet, että asetusta olisi parannettava edelleen, jotta siitä olisi hyötyä kuluttajille ja yrityksille, erityisesti pk-yrityksille. Jäsenvaltiot ovat myös tuoneet esiin eräitä nykyisen asetuksen puutteita, jotka olisi korjattava.

1.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Asetuksella (EU) N:o 1215/2012 (uudelleenlaadittu Bryssel I -asetus) pyritään yhdenmukaistamaan kansainvälisen yksityisoikeuden toimivaltasäännöksiä sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla. Siinä säädetään muun muassa seuraavaa: ”Jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan muissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä”. Tällaisista erillisistä menettelyistä, joiden käytöstä luovutaan 10. tammikuuta 2015 alkaen kaikkien siviili- ja kauppaoikeuden alalla annettavien tuomioiden osalta, käytetään nimitystä ”eksekvatuurimenettely”.

Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen ensisijainen tarkoitus on yksinkertaistaa menettelyjä arvoltaan vähäisiä vaatimuksia koskevissa riita-asioissa. Parannukset liittyvät hakemuksen tekemiseen käyttäen vakiolomaketta, mahdollisuuteen toteuttaa menettely periaatteessa kirjallisesti, osapuolten kuulemiseen ja todisteiden vastaanottoon, osapuolten oikeudelliseen edustukseen, kustannuksia ja kestoja koskeviin rajoituksiin.

Lisäksi asetuksessa on säännöksiä eksekvatuurimenettelyn poistamisesta silloin, kun on kyse tätä yksinkertaistettua menettelyä käyttäen annettujen tuomioiden tunnustamisesta (20 artikla). Tältä osin asetus on päällekkäinen uudelleenlaaditun Bryssel I -asetuksen kanssa. Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetulla asetuksella kuitenkin yksinkertaistetaan täytäntöönpanoa koskevaa todistusta verrattuna uudelleenlaadittuun Bryssel I -asetukseen, sillä eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen lomake D on yksinkertaistettu versio Bryssel I -asetuksen liitteestä I.

Valtaosalla eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen säännöksistä yksinkertaistetaan menettelyjä ja täytäntöönpanoa uudelleenlaadittuun Bryssel I -asetukseen verrattuna, joten ne tuovat 10. tammikuuta 2015 jälkeenkin (uudelleenlaaditun Bryssel I -asetuksen voimaantulopäivä) edelleen lisäarvoa eurooppalaiseen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn.

²¹ Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. lokakuuta 2011 vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyistä siviili-, kauppa- ja perheoikeuden alan asioissa (2011/2117(INI)).

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☐ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto on rajattu.**

– ☐ Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

– ☐ Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.

➤ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto ei ole rajattu.**

– Käynnistysvaihe alkaa asetuksen hyväksymisestä,

– minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)²²

➤ **Suora keskitetty hallinnointi**, josta vastaa komissio

☐ **Välillinen keskitetty hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

– ☐ toimeenpanovirastoille

– ☐ yhteisöjen perustamille elimille²³

– ☐ kansallisille julkisoikeudellisille yhteisöille tai julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yhteisöille

– ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston mukaisia erityistoimia ja jotka nimetään varainhoitoasetuksen 49 artiklan mukaisessa perussäädöksessä

☐ **Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa**

☐ **Hajautettu hallinnointi** yhteistyössä kolmansien maiden kanssa

☐ **Hallinnointi yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa (tarkennettava)**

Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.

Huomautukset:

--

²² Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

²³ Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 185 artiklassa.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Uudelleentarkastelu suoritetaan / raportti annetaan viiden vuoden kuluttua. Raportteihin olisi tarvittaessa liitettävä muutosehdotuksia.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Riskejä ei ole havaittu.

2.2.2. Hallinnointitapa (Hallinnointitavat)

[...] N/A

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suoja-toimenpiteet

[...] N/A

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat menopuolen budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moniv. rahoitus- kehyksen otsake	Budjettikohta	Määräraha- laji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi.....]	JM/EI-JM (²⁴)	EFTA- mailta ²⁵	ehdoka- s-mailta ²⁶	kolman- silta mailta	varainhoito- asetuksen 18 artiklan 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet
[3]	[33.03.01 [Oikeusalan ohjelma]	JM/	EI	EI	EI	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä

Moniv. rahoitus- kehyksen otsake	Budjettikohta	Määräraha- laji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi.....]	JM/EI-JM	EFTA- mailta	ehdoka- s-mailta	kolman- silta mailta	varainhoito- asetuksen 18 artiklan 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet
[3]	[XX.YY.YY.YY]		KYLL Ä/EI	KYLLÄ /EI	KYLL Ä/EI	KYLLÄ/EI

²⁴ JM = jaksotettut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

²⁵ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

²⁶ Ehdokasmaat ja soveltuvien osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenvedo arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake:	Numero	[Nimi ...3.....]
--	--------	---------------------

PO: JUST			vuosi 2014 ²⁷	vuosi 2015	vuosi 2016	vuosi 2017	vuosi 2018	vuosi 2019	vuosi 2020	YHTEENSÄ
• Toimintamäärärahat										
Budjettikohdan numero 33 03 01	Sitoumukset	(1)	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	Maksut	(2)	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
Budjettikohdan numero	Sitoumukset	(1a)								
	Maksut	(2 a)								
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ²⁸										
Budjettikohdan numero		(3)								
PO JUSTin määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+1a +3	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	Maksut	=2+2a +3	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								

²⁷ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

²⁸ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 3 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000
	Maksut	=5+ 6	0	0	0	0	0,150	0	0	150 000

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen:

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEISIIN 1–4 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (Viitemäärä)	Sitoumukset	=4+ 6								
	Maksut	=5+ 6								

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake:	5	"Hallintomenot"
--	----------	-----------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi 2014	vuosi 2015	vuosi 2016	vuosi 2017	vuosi 2018	vuosi 2019	vuosi 2020	YHTEENSÄ
PO: JUST									
• Henkilöresurssit		0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,182
• Muut hallintomenot		0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,105
PO JUST YHTEENSÄ	Määrärahat	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287
---	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi 2014	vuosi 2015	vuosi 2016	vuosi 2017	vuosi 2018	vuosi 2019	vuosi 2020	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	0,041	0,041	0,041	0,041	0,191	0,041	0,041	0,437
	Maksut	0,041	0,041	0,041	0,041	0,191	0,041	0,041	0,437

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ➤ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset ↓			vuosi 2014		vuosi 2015		vuosi 2016		vuosi 2017		vuosi 2018		vuosi 2019		vuosi 2020		YHTEENSÄ	
	TUOTOKSET																	
	Tuo- toksen tyyppi 29	Keski- määr. kus- tan- nukset	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Lukumäärä	Kus- tannus	Luku- määrä yhteen- sä	Kustan- nukset yhteen- sä
ERITYISTAVOITE 1 Täytäntöönpanon seuranta ³⁰																		
- tuotos				0		0		0		0	1	0,150		0		0	1	0,150
- tuotos																		
- tuotos																		
Välisumma erityistavoite 1				0		0		0		0	1	0,150		0		0	1	0,150
ERITYISTAVOITE 2																		
- tuotos																		
Välisumma erityistavoite 2																		
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ				0		0		0		0	1	0,150		0		0	1	0,150

²⁹ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).
³⁰ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenvedo

- Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- X Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi 2014 ³¹	vuosi 2015	vuosi 2016	vuosi 2017	vuosi 2018	vuosi 2019	vuosi 2020	YHTEEN- SÄ
--	-----------------------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5								
Henkilöresurssit	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,182
Muut hallintomenot	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,015	0,105
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5, välisumma	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 sisältyvät ³²								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 sisältyvät, välisumma								

YHTEENSÄ	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,041	0,287
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

³¹ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

³² Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ➤ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokonaislukuina (tai enintään yhden desimaalin tarkkuudella)

	vuosi 2014	vuosi 2015	vuosi 2016	vuosi 2017	vuosi 2018	vuosi 2019	vuosi 2020
• Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
33 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)							
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)							
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)							
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)³³							
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)							
XX 01 04 yy ₃₄	- päätoimipaikassa ³⁵						
	- EU:n ulkop. edustustoissa						
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							

³³ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat.

³⁴ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

³⁵ Etenkin rakennerahastot, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) ja Euroopan kalatalousrahasto.

10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
Muu budjettikohta (mikä?)							
YHTEENSÄ	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026	0,026

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Kyseiset virkamiehet valvovat lainsäädännön noudattamista jäsenvaltioissa ja valmistelevat 26 artiklassa kuvattuja täytäntöönpanotoimia, valmistelevat komitean toimintaa (27 artikla) ja suorittavat asetuksen tarkistuksen vuonna n + 5 (28 artikla).
Ulkopuolinen henkilöstö	n/a

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen kanssa

- ➤ Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen mukainen.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehityksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät

- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamista.³⁶

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehityksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

➤ Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	vuosi 2018	vuosi 2019	vuosi 2020	Yhteensä
<i>Rahoitukseen osallistuva taho</i>								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

³⁶

Katso toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ➤ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - ☐ vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito-vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ³⁷						
		vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	vuosi 2018	vuosi 2019	vuosi 2020
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä

³⁷

Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.